

דף פה ע"ב רש"י ד"ה ועדיין ישנו בשרות הנגזר ז"ל בשרות הנגזר (ובקצת דפוסים ח"תא לנכון) וישם בנמ' אביו ואמו כו' : ג"ב הרמב"ם ז"ל בפה מה' ממרים הי' כ' שתוקי חייב על אמו וא"ח כו' אבל פנו כו' כסם שפ"ה על אביו כך א"ח על אמו שנה' כו' והכ"מ סס האריך קצת בזה ולא מנח מקור לדבריו . ואולם מקורו בתו"כ פ' קדושים פ"ט והוא פלוגתא דריה"ג ור"ע סס ופסק כר"ע מחבירו . ומ"ש בשתוקי הוא ממס"ס מודה ר"ע בשתוקי כו' ע"ס . וגם מס"ס הרמב"ם בה"ג דהמקלל אבי אביו פסור והכ"מ סס דחק ג"כ בזה . והוא מפורש ג"כ בתו"כ סס את אביו ולא אבי אביו ע"ס :

דף קי ע"ב עשרת השבטים אין עתידין לחזור כו' דר"ע ג"ב באדר"ג פ' ל"ו גרסי' להיפך דר"ע אמר דמה היום מאפיל ומאיר אף אפילה שלכן עתידה להאיר ע"ס (ויל"ק דתליא בפלוגתא דר"פ ור"ס אס דנין לר"ע אפשר משא"ל בהיקס ע'גדה ל"ו ונ"ט) :

ע"ג דף ג תוד"ה יבוא בלד לא קפיד למנות כסדר . וכן ה"נ והשבוי' שנת' ושנפדו כו' : ג"ב ז"ל שנפדו ושננת' וכ"ה בכחובות סס ובד' כ"ס (ובקצת דפוסים ח"תא לנכון) וישם ברש"י ד"ה והל"י ב"ב ל"ג דישאל הוא כדל"י ב"ב ט"ו : ג"ב בירושלמי בוסה סופ"ה פליגי תנאי . בכו' דר"ע א' אלי"ז בלעס בן ברכאל שבת לקלל ובידך כו' ממספחת רס מן ארס כו' ורמב"ע א' התם דל"י זה יחזק ממספחת רס בן אברם ע"ס . וא"כ א"ז למחוק בלן ואל"י ב"ב ד"ל דהכא כר"ע דהוא בלעס ולהכי ב"ב סס דקחשיב בלעס באנפי' נפשו' התם כו' נביאים וא"כ ע"כ דל"י דחשבו' נמי התם ז"ל דס"ל דהוא יחזק . ומשו"ה פריך סס בפשיטות וליטעמין אלי' ב"ב לאו מישראל הוא והכתי' ממספחת רס (ופי' רש"י בשם א"ד דרס הוא אברם . ובאמת כ"ה בירו' הג"ל לראצ"ע כמ"ס) משום דרס ליכא לפרושי אלא על בלעס או על יחזק כמ"ס . אבל הכא י"ל בפשיטות דס"ל דהוא בלעס ואתיח' כר"ע בירושלמי הג"ל וכמ"ס בעו"ה (מאחי הרב המובהק מוהרש"ך ז"ל) :

דף יז רש"י ד"ה עשו דבריהם בסתם ג"ב ז"ל בסתח : שם תוד"ה וכולן ובמס' דמאי פ"ב מ"ג מתני' כו' ז"ל בתוספת' דדמאי פ"ב ה"ח מתניא כו' (וכ"ה ברש"י ותו' בבורו ל"א) :

דף יב רש"י ד"ה ה"נ דנימא אסור למכור להס בהמה שדמים הללו כו' דמי כו' שבהמה היום לגורך בני חוכה היא וגקריבים היום כו' . ג"ב ז"ל דנימא שדמים הללו כו' דמי כו' של בני חוכה הן וגקריבים היו כו' ואסורים כו' כנ"ל וכן בתוס' ובר"ן ובתוד"ה דכוותה כ' שהוא לוקח מהם בשר זו ז"ל שהוא מקבל מהן מחמת בהמה זו כמ"ס ברש"י : ושם בגמ' לא חשו כו' משום בשר נבילה חסר סס הל"ן בעין משפט עוש"ע יו"ד סי' קיה ס"ק יא :

התוס' ז"ל וא"ש (וביבמו' ג"ד תוד"ה) בחיים דכפ' ח"ד ס"ל כר"ס חליצה דר"י דבנה ע"מ חייב . ובאמת בש"ס כאן לא נזכר זה כלל וע"ס בנז"ב ונ"ל בירו' פ' א"ד הנו' :

דף עז ע"ב תוד"ה שאין בשר כו' עולה מנ"ל דאימא כי היכי דלית בה משילה אחר שמורק הדס כו' . ג"ב אולי ז"ל דלית בעורה משילה אחר שמורק כו' (כדתנן במשילה פ' משמורק דמה אין מושלין בעורות) לית בה נמי מעילה בעורה קודם זריקה כו' כנ"ל :

דף צ והוצה שוחטין עליה בשמיני . ג"ב בתוספתא פ"ו ס"ו גרסי' וילדת שוחטין עליה ביום מ' לזכר כו' ומוק'ל בכריתות י' בפסח הבא בטומאה ומשו"ה אף דמחוסרת כפרה היא אכלה . משום דמח"כ דזב לאו כזב דמי להא מילתא ע"ס ונע"ג לענ"ד ברישא דתוס' זו דקתני מזורע מוחלט שוחטין עליו בשמיני והדר תני הך דיוולדת כו' ע"ס והרי בזבחים י"ז כ' רש"י ז"ל אלא דמח"כ דזב לאו כזב דמי וה"ה למזורע ע"ס . וא"כ מאי שנה דביוולדת אשמועינן הך חנא דמשכח"ל דשוחטין עליה קודם כפרה וכנון בפסח הבא בטומאה ובמזורע לא משכח"ל רק לאחר כפרה . והרי בכה"ג דיוולדת גס המזורע לישתרי קודם כפרה ובפסח הבא בטומאה גס על המוחלט לי' חט' עלי' בשביעי כמו על המוסגר דבתוספתא ע"ס ונ"ע :

דף קיז ע"ב ברש"י ז"ל ד"ה צריך שיזכיר יליאת מנרים בקידוש היום פ' בין בטוס בין בתפלה : ג"ב נראה דנוסחת ברש"י ז"ל היתה בנוסחת הכלבו בזהלכו' תפלה סו' ל"ה בנוסח התפלה דשבת זכר למעשה בראשית וליליאת מנרים ע"ס (ונראה דגס בתפלת ליל שבת נזכר יי"מ בתפלת מנן אבות לנוסחת הכלבו ובהכי א"ס ספי למה שכל' מוכבר דלהירושלמי כאן ה"ב שהובא בתוס' לעיל ק"ו ד"ה מקדש דלר"י דמקום שאין יין ש"ס יורד לפס"ת ואומר ברכה א' מעין שבע ע"ס ונראה דלהירושלמי נתקנה ג"כ ברכה זו כעין חזרת הש"ס בתפלת שחרית ומנחה ולהוציא את שאינו בקי משום דעיקר טעמא דאין מחזירין התפלה בערביית הוא כמ"ס הרמב"ם ז"ל בפ"ט מה"ה ה"ט משום דת"ע רשות ואין לך אדם שיתחייב בהם להוציא ידו חובתו ע"ס וא"כ בליל שבת דקו"ל דקידוש דאורייתא יוצא בתפלה כמ"ס המנ"ה ר"ס רע"א א"כ הו"ל ת"ע דשבת חובה וע"כ צריך לחזור התפלה בערביית דשבת להוציא מי שאינו בקי ורק הזכרת שבת בלדד ומשו"ה א"ז רק מעין שבע (וכן נראה קצת מדברי הרמב"ם ז"ל בה"ה שם מלבד הטעם שז' בהי"א סס מהש"ס דשבת כ"ד) ולפי"ז צריך להזכיר זו יי"מ ג"כ כמו בקידוש ולהוציא שאינו בקי כמ"ס . אך אס יס יין יקדש על היין וא"ל לחזרת הש"ס דלהירושלמי הג"ל . וכן בליל שבת דמה"ט נמי א"א מנ"ה כשחל בשבת משום דאין לך אדם שאין לו יין כדתנן בר"פ . ומה שלא תיקנו כעין זה גס בקידוש דיו"ט במקום שאין יין משום דאינו ד"ת כמ"ס בת"מ פכ"ט מה"ה ה"ח) וא"ס בעו"ה :